

DURNO (1) *av*

o *jasne*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. durny.

Szaleńczo, z fantazją, wesoło:

Zwrot: »durno poskakować [= tańczyć]«: Lecż z wielkiego wefela/ durno połkákuyemy/ Dárfkich chodaków náfzych/ namniey nie lituymy PaxLiz E4.

SB